

Շուշանիկ Կուրդիսյան

Նորից

Ահա գունատվեց արեւը աշնան,
Անձրեւ է մաղում . . .
Տերեւ ու ծաղիկ, որ ցրտից թռչնան,
Քամին է քաղում:

Գալարվող վշտիս պատճառն է անյայտ,
Բաղձանքներս ազահ . . .
Երագս է հուզում տարփանքը շվայտ,
Վառ իդեալ չկա՛ . . .

Ինչ որ ջերմության հմայքն է գերել
Սիրտս խենթ-խելառ —
Ուզում եմ նորից դեի պես սիրել —
Դեի պես համատ . . .

Սեպտեմբերի 18, 1908